

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ
ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

Міжнародна науково-практична конференція

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та
правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної
аграрної комунікації**

21 жовтня 2021 року

**Біла Церква
2021**

УДК 007:37.013.77:80:34(063)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Шуст О.А., д-р екон. наук, ректор.

Варченко О.М., д-р екон. наук.

Мерзлов С.В., д-р с.-г. наук.

Димань Т.М., д-р с.-г. наук.

Ковальчук І.В., канд. юрид. наук.

Мельник О.Г., канд. юрид. наук.

Резнік В.Г., старший викладач.

Ластовська І.О., канд. с.-г. наук.

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук.

Відповідальна за випуск – **Олешко О.Г.**, канд. с.-г. наук.

Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної аграрної комунікації: матеріали міжнародної науково-практичної конференції. 21 жовтня 2021 р. м. Білоцерківський НАУ 80 с.

Збірник підготовлено за авторською редакцією доповідей учасників конференції без літературного редагування. Відповідальність за зміст поданих матеріалів та точність наведених даних несуть автори.

6. Попова О. Л. Cross-compliance – європейський підхід взаємного дотримання зобов'язань при наданні державної підтримки сільгоспвиробникам. Економіка і прогнозування. 2016. № 3. С. 148–151.

7. Зінчук Т. О., Ковальчук О. Д. «Crosscompliance» як умова екологічно безпечного сільського господарства ЄС. Органічне виробництво і продовольча безпека. Житомир: ЖНАЕУ, 2017. С. 283–288.

УДК 332:12

ПРОКОПЕЦЬ О.І., магістрант

Науковий керівник – **НАСТІНА О.І.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

СТАНОВЛЕННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН З ОЦІНКИ ЗЕМЕЛЬ

Правовий інститут землеоціночної діяльності пройшов тернистий історичний шлях становлення у вплинув на формування професійної діяльності землеоцінщиків. У свою чергу оцінка земель є одним із важливих інститутів земельного права.

Ключові слова: історія оцінки земель, оцінка земель, земельне законодавство.

На початковому етапі формування земельних відносин з оцінки земель вказують на примітивний рівень організації оцінки та калькуляційної практики як складових частин нерухомості, що супроводжувалися підписом землеміра [1, с. 3].

Українські землевпорядники пов'язують землеоціночні традиції зі створеною системою оцінки землі в цілях оподаткування ще у період до Жовтневої революції 1917 р., яка сформувалася під безпосереднім впливом аналогічних робіт, проведених у країнах Західної Європи в XVIII-XIX столітті.

Якщо оглянути історичні віхи далі, то землеоціночна діяльність на західноукраїнських землях пов'язана з проведенням австро-угорського, польського і чеського кадастрів. У 1875 р. в Австрії, при імператорі Йосифі II, розпочалися роботи, спрямовані на облік й оцінку земель для визначення земельного податку для землевласників. Оцінка здійснювалася на основі валового доходу відповідно до патенту «Про поземельне податкове врегулювання» [2, с. 47]. Оцінці підлягали всі земельні угіддя, які поділялись на 8 класів з урахуванням генетичного типу ґрунтів, висоти над рівнем моря, кліматичних умов, меліоративного стану, шляхів сполучення тощо.

Так, у 882-1887 рр. у Нижньогородській губернії на підставі детального вивчення питання про походження й класифікацію ґрунтів, а також на основі спеціальних польових обстежень було розроблено науково обґрунтовану номенклатуру ґрунтів і методику визначення якості ґрунтів, знану як бонітування [3, с. 47]. Далі, у 1876 р. була розроблена Інструкція для оцінки нерухомого майна, прийнятого під заставу Земельними банками, де були розроблені два способи оцінки земельної ділянки: нормальний та спеціальний, де останнім цінність майна під заклад визначалась якомога точніше.

Аналізуючи всі вище перераховані історичні факти, можна сміливо вважати, що більша частина нинішньої України (яка свого часу була частиною Російської імперії), була однією з провідних країн. Тому говорячи про становлення оціночної діяльності в незалежній Україні доцільніше говорити саме про її відродження після Жовтневої соціалістичної революції 1917 р.

Відповідно до ч. 2 ст. 46 Основ земельного законодавства Союзу РСР 1968 р. дані економічної оцінки землі повинні фіксуватись в земельному кадастрі, щоб мати уявлення про те, які вимоги можливо висувати до господарств по відношенню до врожайності, дохідності, оподаткування і т.п. Дане положення було відображено в ст. 146 Земельного кодексу УСРСР 1970 р.

За результатами усього історичного огляду А.Окрепка пропонує класифікацію законодавства в сфері оцінки земель за хронологічним принципом [4, с. 47]:

Перший етап – перехід до ринкових відносин, відродження оцінки земель (1991-2000 рр.);

Другий етап – становлення інституту незалежної оцінки (у т.ч. оцінки земель) в умовах приватизації земель, майна, нерухомості (2001-2007 рр.);

Третій етап – вдосконалення оціночної діяльності та сучасне стійке державне регулювання землеоціночної діяльності (починаючи з 2008 р. – 2013 р.).

Четвертий етап – ліцензування, становлення інституту саморегулювання, утвердження нових стандартів оцінки (починаючи з 2013 р. – до 2021 р.).

Висновки. За результатами наукового дослідження, ми вважаємо, що наявний іще один, п'ятий, етап класифікації історії становлення земельних відносин з оцінки земель в Україні: запровадження вільного ринку земель сільськогосподарського призначення та нової землеоціночної політики (починаючи з 2021 р.).

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Шворак А. М. Історія землеоціночних робіт. Землеустрій і кадастр. 2009. № 2. С. 25–35.
2. Яртеменков А. И. История развития методологии профессиональной оценки капитала. URL: <http://www.srgoo.ua>
3. Сердюк Т. В. Саморегулювання в Україні: переваги та недоліки в сучасних економічних умовах. Економічний вісник НТТУ «КПІ». URL: <http://economy.kpi.ua/ru/node/34>
4. Окрепка А. І. Оцінка земель як правовий інститут земельного права України. Актуальні проблеми права: теорія і практика. 2012. № 25. С. 429–436. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/app_2012_25_55.

УДК 347.77

ПАХОМОВА А.О., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ НОВИХ СОРТІВ РОСЛИН

Забезпечення належного рівня охорони для нових сортів стимулює селекціонерів виводити нові сорти, сприяє розвитку приватного сектора у виробництві нових сортів, а також залученню іноземних насінневих компаній.

Ключові слова: право на сорт, насіння, аграрна політика, селекція.

Охорона нових сортів рослин (охорона інтелектуальної власності на новий сорт) є важливою сферою правового регулювання в галузі насінництва.

На світовій арені протекторат у сфері захисту інтелектуальної власності на сорти рослин належить Міжнародному союзу з охорони нових сортів рослин (Union for Protection of Plant Varieties, UPOV), який закріпив основні правові механізми у цій царині шляхом прийняття Конвенції UPOV. Конвенція спрямована на охорону прав селекціонерів (breeders rights) шляхом прямої заборони аграріям використання нового сорту без дозволу селекціонера (сплати роялті). Ще однією метою прийняття конвенції було обмеження можливості аграріїв скуповувати насінневий матеріал, перепродувати, та запобігати близькому схрещуванню (close breeding, тобто новий сорт, виведений з використанням схрещування значної частини сорту (essentially derived from existing variety) і лише з незначним нововведенням) [1].

Конвенція передбачає, щоб країни-члени прийняли відповідне законодавство з охорони нових сортів рослин, щоб компанії-селекціонери реєстрували нові сорти, а уповноважений орган проводив випробування на предмет встановлення основних критеріїв охороноздатності, таких як новизна, відмінним, однорідність і стабільність (distinctness, uniformity and stability, DUS).

Випробування на охороноздатність (DUS), на відміну від випробувань на агрономічну корисність (VCU), проводиться виключно для правових цілей: визначення, чи є сорт новим, і відповідно, чи підлягає охороні.

ЗМІСТ

Столбецька С.Б. Студентоцентризований підхід при формуванні готовності майбутніх перекладачів до здійснення аграрних перекладів	3
Ігнатенко В.Д. Навчально-стратегічна компетентність як важлива складова професійної компетентності майбутнього перекладача.....	4
Тимчук І.М., Погоріла С.Г. До проблеми соціально-психологічної адаптації студентів першого курсу факультету права та лінгвістики	6
Marchuk V.V. Value orientations dynamics of agrarian high school students	8
Носенко М.М. С-Test як засіб діагностики і контролю іншомовних мовленнєвих компетенцій студентів-філологів	9
Синельникова І.С. Сервіс Quizlet на заняттях з аграрного перекладу.....	11
Ордіна Л.Л. Естетична спрямованість освіти і виховання в Києво-Могилянській академії Х/ІІ ст.....	12
Резнік В.Г. Роль та функції самооцінювання у системі стратегій навчання німецької мови як другої іноземної студентів-філологів	14
Чернищук Ю.І. Інноваційні методи вивчення іноземних мов за професійним спрямуванням в немовних вищих навчальних закладах	15
Дем'яненко О. О., Чернобров Ю. А. Науково-дослідницькі стратегії навчання з «Історії зарубіжної літератури»: на перетині філологічних і методичних розвідок.....	17
Береговенко Н.С. Особливості перекладу семантичної категорії дієслів на означення переміщення за допомогою засобів пересування в романах Джоан Роулінг «Гаррі Потер».....	19
Велика К.І. Здійснення перекладу сільськогосподарських термінів у науково-технічних текстах	22
Михайленко О.О. Роль еквівалентності та адекватності у визначенні якості перекладу	24
Рейда О.А. Принципи класифікації термінології ветеринарної медицини у сучасній англійській мові.....	26
Карпенко С.Д. Ukrainian Fairy Tales in the paradigm of traditional and modern research	27
Зініська А.П. Директиви в давньоанглійській мові.....	29
Цвид-Гром О.П. Латинські запозичення у словниковому складі української мови: до проблеми класифікації та шляхів проникнення	31
Пилипенко І.О. Полісемія в аспекті перекладу з англійської на українську мову	33
Демченко Н.С. Семантична характеристика англійських неологізмів під час пандемії COVID-19.	34
Колісник М. Ю. English Agricultural Idioms and their Ukrainian Equivalents	35
Ковальчук І.В. Розвиток міжнародної інформаційно-інноваційної діяльності аграрної сфери як фактор глобального економічного зростання.....	38
Мельник В.О. Щодо питання кодексу кращих сільськогосподарських практик	41
Прокопець О.І., Настіна О.І. Становлення земельних відносин з оцінки земель	43
Пахомова А.О. Особливості правової охорони нових сортів рослин	44
Нікітенко О.І., Крижанівська О.В. Екологічна безпека довкілля в Україні.....	45
Ярмоленко Ю.В. Особливості розвитку спільної аграрної політики	47
Яремчук В.О., Настіна О.І. Правовий зв'язок раціонального використання та охорони земель сільськогосподарського призначення	49
Курчин О.Г. Специфіка патентування Сполучених Штатів Америки	50
Ломакіна І.Ю. Роль міжнародного співробітництва в системі медичного права.....	51
Білоус Р.С., Настіна О.І. Конституційно-правові особливості захисту права власності на землю територіальних громад.....	52
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання добровільного присіднання до об'єднаних територіальних громад.....	53
Бровко Н.І. Проблемні питання реалізації прав та законних інтересів суб'єктів господарювання	55
Аргат Я.П. Розуміння сутності правової категорії «право людини на життя» і «право людини на сім'ю»: їх невід'ємна взаємозалежність	57
Макарчук В.В. Державне бюро розслідувань правоохоронний орган із забезпечення державної політики у сфері національної безпеки і оборони держави	58
Самойлович А.А. Деякі питання запобігання корупції у митній сфері.....	61
Мельник Л.М., Грек І.М. Антивакцинонаторство як рух: короткий історичний екскурс	62
Росавіцький О.О. Історичні аспекти розвитку правової системи Англії	64
Малишко І.В. Правове регулювання державної інформаційної політики	65
Мельник О.Г. Теоретичні аспекти боротьби з корупцією в аграрному секторі.....	66